

отношение на жилищата и начинът на живеене и се подчинят на постановленията на порядъчните граждани”. Грижите на Софийския градски общински съвет за създаване на по-добри условия на живот проличават от решението, че при преместването трябва да се спазят следните изисквания: „построяването на жилищата да става според одобрения план, ще се допуска да се строят къщи от трети разред... всички места дадени за нови жилища остават градски”. В началото на XX век вече се оформя новата махала, която бързо се разраства. От името на главната улица – „Татарли” се нарича Татарлъ- Коньовица.

Стремежът на софийската градска управа за подобряване бита на циганите продължава и през следващите десетилетия. На заседание на Градския общински съвет на 12/ 25 февруари 1910 г. се предлага: „Предвид грозното положение във всяко отношение и крайната мизерия съществуваща между населението в кв. Коньовица.... предлагаме: да се направят улиците в квартала поне с калдъръм от ломен камък... да се направят или заменят с нови мостовете на всички улици... да се направи планировка и да се тури добър пъдар в градината „Шипченски герой”.

И през 20-те и 30-те год. в столицата продължават масово да се установяват цигани от различни райони. Това води до формиране на нова махала – Ту`ла махала (в района на Тухларната фабрика). В края на 30-те-нач. 40-те год. започва изграждането и на кв. Факултета (ТДА София, ф.1-к, оп.1, а.е.75, л.47-48; а.е.736, л.339 сл.; а.е 1848, л.1; Марушиакова, Попов 2007-а: 115; Костенцева 1979: 43).

В столицата на Източна Румелия – *Пловдив* циганската махала Хаджи Хасан също е в центъра на града. А „Южно от мегдана „Бей Меджид” (дн. Къптян Христян махала – б.а.), извито като дъга на изток, бе „циганското царство”... Другите цигански махали – Барсак и Кирпич махала са при гробищата „Св. Архангел Михаил”. Цигани се заселват в „Каршияка” и в едно от първите предградия на Пловдив – „Кючук Париж”. Циганската махала в „Каршияка” се наричаше „Айгърите”... И тук същите колиби, кирпичени одаи в пембе или синьо, и тук същите адети и мръсотии, както бе и в другите цигански махали”. Много цигани се пръскат из града и живеят в сламени колиби и полусъборени джамии. На 25 април 1889 г. Пловдивският общински съвет издава приказ, с който определя ново място за местожителство на етноса. То е на 2 км на изток от Пловдив, в Ново село (Йеникьой), наречено по-късно на името на ген. Столипин. През 1904 г. вече са построени 200 общински жилища. Същата година се взема решение и за изселване на циганите от „Кючук Париж” към Столипиново. Категоричното се разпорежда отстъпените за циганите места да се поселяват лично от тях, „без те да имат право да ги препродават на лица от други народности”.

През 1934 г. разрасналото се Столипиново става предградие на